

Warszawa, dnia 9 października 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 285/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy Natalia Szewczak

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

i oskarżycielki posiłkowej (...) Sp. z o.o.

po rozpoznaniu dnia 9 października 2023 r.

sprawy K. K., córki A. i T., ur. (...) w W. (Ukraina)

oskarżonej o przestępstwo z art. 267 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 22 grudnia 2022 r. sygn. akt VIII K 106/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla punkt 2 dotyczący nawiązki;

2. w ramach czynu zarzucanego oskarżonej uznaje ją za winną tego, że w dniu 8 października 2020 r. w W. bez uprawnienia uzyskała dostęp do systemu informatycznego, logując się na konto (...) Sp. z o.o. w programie F., gdzie znajdowała się faktura numer (...), to jest czynu z art. 267 § 2 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umarzając prowadzone przeciwko niej postępowanie karne na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej (...) Sp. z o.o. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych

z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciąża ją wydatkami postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 285/23

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 106/21.

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

w całości

#

co do winy

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów	
---	---------------	--

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		K. K.	Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność	Informacja e - (...) k.212 Karta karna - k.221
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność	Informacja e - (...) Karta karna	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty. Nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca oskarżonej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>- co do pkt. I skarżonego orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na wydane w sprawie orzeczenie przejawiający się w błędnym uznaniu, że stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną jest znaczny, co było skutkiem niewystarczającego rozważenia okoliczności faktycznych</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

sprawy skutkującym błędnym przyjęciem, że strony darzyły się zaufaniem, działania oskarżonej pozostawały bez związku z skierowanym przez pokrzywdzoną wezwaniem do zapłaty kary umownej, oskarżona nieprawidłowo wywiązywała się z obowiązków pracowniczych, na skutek działania oskarżonej doszło do powstania szkody po stronie pokrzywdzonej spółki, podczas gdy w momencie popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu strony pozostawały ze sobą w konflikcie, pomiędzy stronami zawisła sprawa dotycząca odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy z oskarżoną oraz zapłatę niewypłaconego wynagrodzenia i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, oskarżona zdecydowała się na pobranie przedmiotowej faktury VAT w celu uchronienia się przed bezpodstawnymi żądaniem pokrzywdzonej wyrażonymi w przesłanym wezwaniu do zapłaty rzekomo należnych jej kar umownych, co do wyegzekwowania na drodze sądowej, których pokrzywdzona do dnia dzisiejszego nie podjęła jakichkolwiek działań, czyn oskarżonej nie przyczyniły się do wyrządzenia jakiegokolwiek szkody pokrzywdzonej, a tym samym na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego sprawy uznać należy, że popełniony przez oskarżoną czyn cechował się znikomą społeczną szkodliwością.

- co do pkt. II skarżonego orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na wydane w sprawie orzeczenie przejawiający się w bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżona swoim czynem wyrządził pokrzywdzonej szkodę, przy czym szkoda ta była mniejszej

	<p>wartości, podczas gdy materiał dowodowy oraz całokształtu okoliczności faktycznych sprawy nie stwarza podstaw do uznania aby pokrzywdzona, na skutek popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu doznała jakiegokolwiek szkody, a tym bardziej szkody o równowartości 2.000,00 zł (słownie: dwóch tysięcy złotych).</p>
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>	
<p>Rodzaj i wzajemne powiązanie zarzutów przemawiały za ich zbiorczym omówieniem. Tym bardziej, że były częściowo zasadne.</p> <p>Rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę wszystkich okoliczności zaistniałego zdarzenia, błędnie ustalając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżoną, a co za tym idzie błędnie wydając wyrok skazujący. Nie ulega wątpliwości, że pod koniec współpracy pokrzywdzona źle oceniała oskarżoną i wykonywane przez nią obowiązki pracownicze. Powyższe spowodowało rozwiązanie umowy o pracę w trybie natychmiastowym. Dokonano tego pismem z dnia 14 września 2020 r., które spowodowało wniesienie odwołania do sądu pracy. Zdaniem Sądu Okręgowego oczywistym jest zatem, że relacje pokrzywdzonej i oskarżonej były wówczas dalekie od idealnych. Dodatkowo pogorszyło je wezwanie oskarżonej do zapłaty kwoty 40.000 złotych tytułem kar umownych za zarzucane jej nieprawidłowości. Powyższe nastąpiło pismem z dnia 5 października 2020 r. zatytułowanym „Przedsądowe wezwanie do zapłaty”. Do nieuprawnionego zalogowania</p>	

się przez oskarżoną do programu F. nastąpiło zaledwie kilka dni później, to jest w dniu 8 października 2020 r. Tym samym jej wersja, że czyniąc to i pobierając stamtąd jedną fakturę chciała uzyskać dowód potwierdzający nieprawdziwość zarzucanego jej postępowania i przygotować się do ewentualnej obrony jest logiczna i bardzo prawdopodobna. Przyznała ją zresztą świadek U. Z., wskazując w postępowaniu przygotowawczym „Ja osobiście uważam że K. w ten sposób chce się bronić, i uchronić od zapłaty tych 40 000zł”. Brak zatem obiektywnych podstaw do jej podważenia. Tym bardziej, że oskarżona nie była już wówczas pracownikiem, a więc nie miała nie tylko fizycznego, ale też legalnego dostępu do dokumentów i danych, które mogłaby wykorzystać w zapowiadany przez pokrzywdzoną procesie. Nie było to zatem działanie przemyślane i zaplanowane, ale stanowiło impulsywną reakcję na żądanie zapłaty w/w kwoty.

Nie zmienia to oczywiście faktu, że oskarżona postąpiła w sposób nieprawidłowy, wyczerpując znamiona czynu zabronionego. Nawet jeśli wcześniej za wiedzą i zgodą pokrzywdzonej logowała się do programu Fakturowania, to nie mogła tego zrobić po zakończeniu stosunku pracy. Jej uprawnienia w tym zakresie wygasły. Niemniej, w ocenie Sądu Okręgowego nie sposób uznać, żeby jednokrotne zalogowanie się do portalu służącego jedynie do wystawiania faktur i pobranie stamtąd zaledwie jednej faktury odnoszącej się do rzeczywiście przeprowadzonej transakcji wiązało się ze znacznym stopniem winy i społecznej szkodliwości. Zwłaszcza mając na uwadze motywację

oskarżonej, to jest ochronę swoich praw w ewentualnej sprawie o zapłatę niemałej kwoty, jak również odnotowując fakt, że wcześniej legalnie korzystała z tego programu i znała znajdujące się tam dokumenty, w tym przedmiotową fakturę. Nie było więc tak, że oskarżona zapoznała się z czymś, czego wcześniej nie widziała. Ponadto faktura nr (...) zawierała jedynie dane kontrahentów, bardzo ogólną nazwę usługi, to jest „usługa consultingowa w zakresie zatrudnienia cudzoziemca” oraz datę sprzedaży i datę płatności wskazanej w niej kwoty. Zarazem brak jest jakiegokolwiek dowodu, że oskarżona ominęła, a tym bardziej przełamala, elektroniczne zabezpieczenie w postaci hasła. Oskarżona albo podejrziała dane służące do logowania i je wpisała albo, czego nie można wykluczyć, zostały wpisane przez pokrzywdzoną i zapamiętane w prywatnym komputerze, który przez pewien czas wykorzystywała do celów służbowych. Powyższe odbywało się za wiedzą i zgodą pokrzywdzonej, która nie miała wystarczającej ilości sprzętu. Zwłaszcza po zatrudnieniu nowego pracownika. W tym kontekście Sąd Okręgowy nie traci z pola widzenia zeznań świadka S. S., jednak odnotować należy, że współpracowała z oskarżoną przez bardzo krótki czas i nie miała dostępu do programu F., nie orientując się na temat sposobu logowania. Ponadto szereg jej depozycji, w tym w zakresie korzystania przez oskarżoną z w/w programu, pozostawało w sprzeczności z zeznaniami U. Z..

Tym samym oskarżona nie popełniła czynu z art. 267 § 1 kk, ale czyn z art. 267 § 2 kk, przy którym wystarczające jest jedynie

uzyskanie bez uprawnienia dostępu do systemu informatycznego. Nie ma tu konieczności wykazywania, że miało miejsce przełamanie lub ominięcie zabezpieczenia. Sprawca może np. wykorzystać hasła dostępu podejrzane podczas wprowadzania ich przez osobę uprawnioną. Istotny jest brak upoważnienia. Sprawca nie musi także działać w celu zapoznania się z przetwarzanymi w systemie danymi ani zapoznać się z tymi danymi po uzyskaniu dostępu. Pojęcie dostępu należy interpretować w ujęciu informatycznym, to jest np. zalogowanie się (Komentarz do art. 267 kk, Konarska-Wrzosek Violetta (red.)). Do realizacji znamion czynu z art. 267 § 2 kk dojdzie zatem w sytuacji, w której sprawca uzyska dostęp do systemu informatycznego, posługując się hasłem i loginem osoby uprawnionej, lecz bez jej wiedzy lub zgody (Komentarz do art. 267 kk, Włodzimierz Wróbel (red.), Dominik Zajac). W związku z powyższym Sąd Okręgowy, nie zmieniając ustaleń faktycznych, uznał że oskarżona w dniu 8 października 2020 r. w W. bez uprawnienia uzyskała dostęp do systemu informatycznego, logując się na konto (...) Sp. z o.o. w programie F., gdzie znajdowała się faktura numer (...), wyczerpując tym samym znamiona przestępstwa z art. 267 § 2 kk. Pomimo takiego samego zagrożenia, to jest kary grzywny, ograniczenia wolności bądź pozbawienia wolności do lat 2, brak dodatkowych działań zmierzających do uzyskania dostępu do przedmiotowego programu miało istotny wpływ na ocenę stopnia winy i społecznej szkodliwości. Wbrew twierdzeniom skarżącego nie był on jednak znikomy i nie

uzasadniał umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk.

W ocenie Sądu Okręgowego twierdzenia pokrzywdzonej, że oskarżona musiała zapoznawać się także z innymi znajdującymi się w tym programie fakturami nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Oskarżona kojarzyła dane konkretnego kontrahenta i konkretną fakturę, a zatem po uzyskaniu wezwania do zapłaty mogła bez trudu odszukać ją w programie i pobrać. Brak dowodu na to, że zapoznała się z innymi dokumentami, a tym bardziej je pobrała. Gdyby tak było, to zostałoby to odnotowane i zgłoszone. Co więcej, nie stwierdzono tego w opisie czynu, a apelacja została złożona jedynie przez obrońcę oskarżonej i na jej korzyść. Oskarżycielka posiłkowa nie kwestionowała wyroku, w tym dokonanych ustaleń faktycznych odnoszących się do tej kwestii. Jednocześnie wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego brak było podstaw do przyjęcia, żeby wskutek zachowania oskarżonej, polegającego na uzyskaniu bez uprawnienia dostępu do systemu informatycznego, gdzie znajdowała się przedmiotowa faktura, pokrzywdzona poniosła jakąkolwiek szkodę. W dodatku w deklarowanej wysokości. To tego zachowania, a nie innych, w tym związanych z roszczeniami wynikającymi ze stosunku pracy, dotyczyło niniejsze postępowanie. W związku z tym zdaniem Sądu Okręgowego błędnie przyjęto, że pokrzywdzonej należy się orzeczonego świadczenia. To, że miała odnotować spadek dochodów, w tym musząc skupić się na naprawianiu błędów oskarżonej i tracąc kontrahentów, których

rzekomo miała przejąć oskarżona, naruszając zakaz konkurencji, powinno być ewentualnie ustalane w odrębnym procesie. Cele postępowania karnego są zgoła odmienne i nie powinno być ono wykorzystywane jako zastępcza droga dochodzenia swoich praw. Tym bardziej w kontekście czynu, jaki popełniła oskarżona i postępowania dowodowego, które było z nim ściśle związane. Nie można tu też zapominać, że cały czas toczy się postępowanie przed sądem pracy, a nieprawomocny wyrok, jaki miał w nim zapaść jest korzystny dla oskarżonej.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, uznając oskarżoną za winną czynu z art. 267 § 2 kk i warunkowo umarzając prowadzone przeciwko niej postępowanie karne na okres 2 lat próby. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona naruszyła porządek prawny, jednak opisane wyżej okoliczności zdarzenia powodowały, że zasługiwała na skorzystanie z tej instytucji. Tym bardziej, że czyn miał miejsce w dniu 8 października 2020 r., a więc ponad 3 lata temu, a oskarżona nie tylko wówczas, przez cały czas trwania postępowania i w chwili wydawania wyroku przez Sąd Okręgowy była osobą niekaraną. Powoływane przez pokrzywdzoną naruszenie przez oskarżoną porządku prawnego, którego miała się dopuścić w przeszłości jest bezprzedmiotowe, nie znajdując odzwierciedlenia w karcie karnej. Dodatkowo oskarżona przyznała się do winy i wyraziła skruchę. Składała też wyjaśnienia, które nie budziły żadnych wątpliwości i zasługiwały na wiarę. Zastosowany okres próby pozwoli zweryfikować zachowanie oskarżonej, która w

<p>przypadku ponownego naruszenia porządku prawnego musi się liczyć z podjęciem postępowania i wydaniem wyroku skazującego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca oskarżonej wniosł o o uchylenie pkt. I skarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 3 w zw. z art. 414 § 1 kpk oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem I oraz II instancji wedle norm przepisanych.</p> <p>Ewentualnie wniosł o:</p> <p>a. uchylenie skarżonego wyroku w pkt. I i warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonej na podstawie art. 66 § 1 w zw. z art. 67 § 1 kk na okres próby 1 (jednego) roku,</p> <p>b. uchylenie pkt. II skarżonego wyroku.</p> <p>c. zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego przed Sąd II instancji, wedle norm przepisanych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zaskarżony wyrok podlegał zmianie, a nie uchyleniu. O ile brak było podstaw do umorzenia postępowania z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości, wszak program F., do którego zalogowała się oskarżona służy do wystawiania i przechowywania istotnych dokumentów, jakimi są faktury, o tyle zasadnym było warunkowe umorzenie postępowania. Z uwagi na opisane wyżej okoliczności, w tym działanie w reakcji na otrzymane wezwanie do zapłaty i pobranie zaledwie jednej</p>		

faktury, stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu nie był znaczny. Przy czym wskazany przez obrońcę oskarżonej okres próby wynoszący 1 rok byłby za krótki. Z tych względów zastosowano 2-letni. Modyfikacji podlegał również opis czynu i kwalifikacja prawna, które dostosowano do sposobu działania oskarżonej. Odnośnie kosztów, to ostatecznie oskarżona została uznana za winną i musi ponieść związane z tym należności.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.31	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił punkt 2 dotyczący nawiązki, zaś w ramach	

<p>czynu zarzucanego oskarżonej uznał ją za winną tego, że w dniu 8 października 2020 r. w W. bez uprawnienia uzyskała dostęp do systemu informatycznego, logując się na konto (...) Sp. z o.o. w programie F., gdzie znajdowała się faktura numer (...), to jest czynu z art. 267 § 2 kk, na podstawie art. 66 § 1 kk, art. 67 § 1 kk warunkowo umarzając prowadzone przeciwko niej postępowanie karne na okres 2 lat próby. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>	
Zwiążle o powodach zmiany.	
Z uwagi na częściową zasadność podniesionych zarzutów należało dokonać skazanej zmiany. O powodach wskazano powyżej.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia.	
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia.	
	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.	

4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
K. K.	III i IV	Apelacja skarżącego była częściowo zasadna. Ostatecznie oskarżona została uznana za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, a prowadzone przeciwko niej postępowanie karne zostało warunkowo umorzone. Z tych względów, kierując się treścią art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 636 § 1 kpk, uznano że oskarżona musi ponieść koszty postępowania, które wywołało jej zachowanie. Z uwagi na zmianę

zaskarżonego wyroku zasądzono od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty za obie instancje, która wynika z art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

Ponadto obciążono ją wydatkami postępowania odwoławczego i zasądzono od niej na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę 840 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru w postępowaniu odwoławczym. Powyższa należność wynika z § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Oskarżona jest osobą młodą, zdrową i mogącą uzyskiwać dochody, a co za tym idzie uczynić zadość wyrokowi w tym zakresie.

PODPIS

1.3 Granice zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 22 grudnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 106/21.

1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana